

Leonard (Leo) Johannes Joppe is geboren op 19 januari 1919 in Steenberg. Hij was de zoon van Izaak Johannes Joppe (1878-1926) en Anna Maria de Hoog (1891-1953) en had een broer Pieter Leonard (1917). Hun vader was koopman. Vanuit Steenberg verhuisden ze naar Leidschendam waar zijn vader in 1926 overleed. Moeder Joppe en haar twee zoons verhuisden toen naar Rotterdam.

Leo ging als 12 jarige naar het Klein-Seminarie Ypelaar van het bisdom Breda in het Ginneken. Het was een gymnasiumopleiding met internaat voor jongens die priester wilden worden. Hij was hier 6 jaar leerling, maar bleef wel twee keer zitten. In het seminarie waren verschillende verkennergroepen actief en Leo werd met veel enthousiasme in de eerste verkennergroep, St. Lodeijkgroep, geïnstalleerd door aalmoezenier Alfons Douenburg en commissaris J.A.A. van Berkom. Hij werd patrouilleleider van de zwaluwenpatrouille en later vaandrig onder aalmoezenier H. van Deursen.

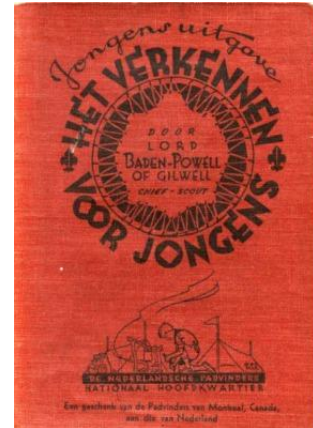
Zijn ouders verhuisden naar Antwerpen en Leo volgde om daar aan het St. Lievenscollege het Gymnasium af te ronden. Hij werd hier als voortrekker geïnstalleerd en werd assistent welpenleider. Zijn Frans was niet goed genoeg om naar het Groot-Seminarie in Mechelen te gaan en daarom besloot hij naar Rochefort te gaan om beter Frans te leren. Ondertussen was in Europa de oorlog uitgebroken. Op 10 mei 1940 ging hij op de fiets naar zijn ouders in Antwerpen, maar werd onderweg door Franse soldaten tegengehouden, omdat ze hem van spionage verdachten. De Duitse troepen naderden Antwerpen en Leo besloot om op de fiets naar Roeselaere en van daar per auto naar Nantes in Frankrijk te vluchten. Hij werkte een tijdje in een vliegtuigfabriek en als losarbeider om aan eten te komen. Het lukte hem om een plekje op de laatste boot naar Engeland te bemachtigen en bereikte veilig na 12 dagen Barry Dock in Zuid-Wales. De twee boten die voor hem vertrokken werden tot zinken gebracht en ook zijn schip moest beschietingen doorstaan. Hij kwam terecht in een vluchtelingenkamp bij Londen en logeerde zes weken bij mensen thuis.

Op 20 augustus 1940 nam hij dienst bij het Nederlandse leger, maar werd in oktober zo ziek dat hij opgenomen moest worden in het ziekenhuis. Pas in januari 1941 kon hij naar het leger in Noord-Wales en in Conway kwam hij in contact met de Engelse scouts. Hij werd assistent scoutmaster (scoutsleiding) en ging met zijn troep naar Wolverhampton waar hij de 25th Wolverhampton groep oprichtte met een welpenhorde en verkennerstroep. Omdat veel Britse leiders gemobiliseerd waren, was zijn hulp erg welkom.

In Wolverhampton richtte hij met zijn vriend Frans Stans uit Oirschot een voortrekkersstam op met Nederlandse militairen. Zij hielpen zo goed mogelijk om de Britse troepen draaiende te houden. De 1st Netherlands Rover Crew was geboren, met Frans als hoofdleider en Leo als assistent.

Nederlandse ambtenaren en Engelandvaarders die scout waren in Nederland voor de oorlog vonden elkaar en besloten tot de oprichting van de Tijdelijke Vereeniging van Nederlandsche Padvinders (TVNP). Prins Bernhard werd de Koninklijk commissaris van de TVNP. Leo was hier bij betrokken.

Leo was manusje van alles in het Nederlandse Militaire ziekenhuis en volgde in Londen een opleiding tot assistent röntgenoloog. Hij werd daarna administrateur bij de Technische Dienst der Röntgenologie. Tijdens de cursus in Londen was hij gelegerd in Dartford en maakte daar de bombardementen mee. Ook begon hij, dankzij de 1st Netherlands Rover Crew, weer een nieuwe Scoutinggroep. Ze gingen regelmatig kamperen, maar dit was niet zoals het voor de oorlog ging. De vele luchtgevechten en rondsuisende scherven zorgden ervoor dat de verkennerhelmen moesten dragen en dat de tenten ingegraven werden. Leo stroopt Engelse groepen af voor materiaal en lectuur om dit, via militairen die in het bevrijde zuiden van Nederland zaten, aan arme Nederlandse groepen uit te delen. Hij zorgde er, dankzij zijn relaties in Britse en Canadese verkennerkringen, onder andere voor dat direct na de bevrijding Nederland van nieuwe Nederlandse verkennerlectuur kon worden voorzien.

Voor alle kinderen in Engelse vluchtelingenkampen richtte hij verkennergroepen op. Leo werd tot districtscommissaris aangesteld, welk district, wat de kampen betrof, bijna heel Engeland omvatte.

De technische dienst van de afdeling Röntgenologie werd na de bevrijding naar Amsterdam overgebracht. Leo hielp hier mee aan de massa doorlichting van de verhongerde Nederlanders. In januari 1946 werd hij gedemobiliseerd.

Leo wilde nog steeds priester worden. Hoofdaalmoezenier van Osta bemiddelde zodat Leo en Frans naar het Jezuitencollege voor late priesterroepingen in Champion House, Londen, en daarna naar het Oscott College in Birmingham, het Groot-Seminarie van het Aartsbisdom, konden gaan. Ook op dit college richtten ze een voortrekkerstam op.

In januari 1950 ging hij naar Rome om te helpen met de voorbereiding van een grote verkennerbedevaart. 1400 verkenner vertrokken met een speciale boot naar Italië en gingen daarna nog veertien dagen naar Kandersteg in Zwitserland. Toen hij weer in Nederland was, raakte hij weer betrokken bij de St. Tarcisiusgroep in Breda, ging mee op kamp naar Huijbergen en Oirschot en volgde de Gilwellcursus.

Zij moeder overleed begin 1953. Een paar week later, op 30 mei 1953, werd hij in Hoeven tot priester gewijd. In Renkum droeg hij zijn eerste Heilige mis op. Hier woonde zijn broer. Volgens een artikel in de krant *was het de verkennerbeweging die hem tot richtsnoer werd en die hem, in latere jaren, de staf en steun verschafte, waaraan hij zich kon vastgrijpen en, als het nodig bleek, kon heroprichten*. Hij vierde zijn priesterwijding met een kampvuur op landgoed Princenafel bij het Missiehuis van de Paters van Teteringen. De verkenner van de St. Tarcisiusgroep ondersteunden hierbij.

Leo overleed op 6 juli 1998 in Coleshill, UK. Hij had toen een relatie met Antonia Kleuvers.

Meer informatie

[Registratie Anna Maria de Hoog & Izaäk Johannes Joppe & Pieter Leonard Joppe & Leonard Johannes Joppe in 1922 » Open Archieven](#)

[advertentie Leo Joppe op 6 juli 1998 te Coleshill \(GB\) » Open Archieven](#)

[Dagblad de stem » 06 jun 1953 - Art. 47 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 15, 1931, no. 11, 1931 » 1931-12 - Pag. 7 | Delpher](#)

[Goudland; tweewekelijks tijdschrift voor de katholieke welpen en verkeners van Nederland, jrg 1, 1934-1935, no. 22, 30-09-1935 » 30 sep 1935 - Pag. 14 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 8, 1935 » 1935-09 - Pag. 11 | Delpher](#)

[Goudland; tweewekelijks tijdschrift voor de katholieke welpen en verkeners van Nederland, jrg 5, 1938-1939, no. 3, 07-01-1939 » 07 jan 1939 - Pag. 18 | Delpher](#)

Foto Leo Joppe, met op zijn soutane een Engels scoutingspeldje

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.